

[Boligministeren.]

de almenyttige selskaber, som også andre ordførere var inde på. Det er ikke her tanken, at der skal ske en monopolisering. Jeg tror også, at dette spørgsmål egner sig bedre til en drøftelse under udvalgsarbejdet end her ved første behandling, men jeg vil dog sige klart, at disse bestemmelser kan virke diskriminerende, og det er vel årsagen til, at vi har givet bestemmelserne den ordlyd, vi har, men vi vil da gerne drøfte spørgsmålet mere igennem i et udvalg. Må jeg sige yderligere til hr. Svend Haugaard, at jeg er enig med ham i, at hvad angår spørgsmålet om at eje og leje jorden, er det netop, som det er understreget i forslaget, hensigten, at staten kan købe jorden og eje jorden og leje den ud til de rekreative formål, der er tale om. Jeg tror, at på den måde har man større muligheder for at undgå den spekulation, der ellers vil komme i disse områder, end hvis man videresælger jorden til rekreative profitområder. Det vil altså sige, at vi i høj grad vil arbejde med non profit-foretagender på de lejede jorder.

Jeg vil understrege endnu en gang, at jeg egentlig ikke forstod hr. Svend Haugaards konklusion, hvor hr. Svend Haugaard sagde, at han var meget betænkelig ved de foreslåede ændringer i zoneloven, og at de gik i den forkerte retning. Jeg vil gentage, at jeg synes, hr. Svend Haugaards malende, men rigtige beskrivelse af de frie jorder, engene, markerne, øerne og den risiko, der lå i disse områder, netop betingede, at vi skulle lave nogle ændringer i zoneloven, for det er jo netop disse områder, der er risikofyldte med lovgivningen, som den i dag er. Det er altså hensigten fra regeringens side at klare netop de problemer, som hr. Svend Haugaard her var inde på.

Flere af ordførerne har sat spørgsmålstegn ved de 100 mill. kr., og det har været så godt afbalanceret, at nogle synes, det er for meget, og andre synes, det er for lidt, men der er vel heller ingen, der på nuværende tidspunkt kan afgøre, om det er det ene eller det andet. Det er jo sådan, at denne sum hvert år skal optages på finansloven; der bliver altså lejlighed til at bestemme ud fra de erfaringer, man nu kan drage, hvor mange penge vi skal bruge her. Det må altså være erfaringerne, der skal ligge til grund for vor beslutning senere hen.

Jeg er meget enig med hr. Svend Haugaard i hans bemærkninger om den indbyrdes konkurrence mellem de jordopkøbende instanser. Det er ikke hensigten, at der fortsat skal være en sådan, hvis man mener, der har været denne indbyrdes konkurrence, hvad der måske er et og andet der kan tyde på. Men det er netop spørgsmålet om at koordinere kræfterne her, koordinere alle samfundets kræfter i opkøb af jord, spørgsmålet om de forskellige ministres, spørgsmålet om kommunernes, spørgsmålet om andre offentlige instansers opkøb af jord; om det skal hedde en jordbank eller et jordfond, eller man bare skal sørge for, at der sker en sådan koordinering, kan for så vidt være underordnet, men jeg er enig i det rigtige i den bestræbelse; det er da også drøftet ret indgående i regeringen og i det udvalg, der har tilrettelagt denne lovgivning.

Til hr. Maigaard har jeg ikke mange bemærkninger. Hr. Maigaards indlæg gjaldt jo i højere grad spørgsmålet om de lovforslag, der endnu ikke er fremsat, end de lovforslag, der her er til debat. Hr. Maigaard venter spændt på den kommende lovgivning, og jeg kan da sige, at spændingen vedrørende finansministerens og kulturministerens lovforslag vil ret så snart blive udløst.

Hr. Maigaard stillede mig det direkte spørgsmål, om vi var blevet afslappede med hensyn til ekspropriation til boligformål eller til spørgsmålet om en styrkelse af bolig- og byggefonden, og om regeringen vakler på dette punkt. Jeg tror, jeg har givet ganske klart udtryk for, at det gør regeringen ikke. Jeg tror heller ikke, den lovgivning på boligområdet, som allerede har fundet sted i de første 4 måneder af regeringens tid, tyder på, at vi vakler, og vi vil da også gå videre. Vi kan ikke nå at fremsætte forslag på de to områder, som hr. Maigaard her efterlyser, men vi har klart givet udtryk for, at disse forslag vil komme i næste samling. Jeg tror, jeg har svaret på det også på et tidligere tidspunkt under udvalgsarbejdet, så der kan ikke for hr. Maigaard herske tvivl om, at regeringen er fast også i dette spørgsmål; vi vakler ikke, men der må altså være lidt tålmodighed på dette område.

Jeg vil endnu en gang takke for den villige behandling. Vi skal i hvert fald gøre, hvad vi kan for at klare alle de mange spørgsmål, der allerede er opstået, og dem,